

Hidtil ikke kunnet lykkes at komme til en Overenskomst med den islandske Repræsentation om at ordne denne Sag paa en for begge Parter rimelig og billig Maaade. Naar man ikke endnu er gaaet til saa at sige at tvinge en Afgjærelse igjennem ved et Lovbud, er det, fordi Sagen stod saa vaklende ved sidste Behandling i det islandske Althing, at man har faaet om, at det ved at forelægges for det Althing, som træder sammen i 1867, vilde admindeligvis komme til et Forlig eller en Afgjærelse, som vilde være billig for begge Parter. Disse Bemærkninger om de islandske Forhold ere fremkomne med en Tilspøining om, at det ikke kunde Andet end undre, at man vedblev at fordrø Bevillinger til Island, imedens dette Forhold henstod uafgjort. Jeg drister mig til at paastaae, at dette er en Bebreidelse, der ikke med Rette kan gjøres; man kan ikke lade Altinget staae og falde sammen eller overhovedet nægte Beboerne de nødvendige Betingelser for at føre Rivet deroppe. Derfor det ærede Medlem saae, hvad der er blevet forlangt og bliver forlangt, og hvad der bliver afflaaet, netop af Hensyn til at skaffe den Erkjendelse tilveie, at de først ere vel situerede, naar de have Naadighed over deres Indtægter, og friere Hænder over deres Udgifter, end de kunne have, saalænge de ikke endnu ere komne til en Afgjærelse med den danske Statskasse; vilde han ikke være kommen med en Bebreidelse som den, at der er forlangt for Meget. Med Undtagelse af enkelte Lønningsforbedringer til Embedsmændene, som jeg troer, man vil erkjende ikke ere ubillige, foreligger der, saavidt jeg mindes, ikke anden stor Udgift til Island end en nødvendig og meget reduceret Istandsættelse af Domkirken i Reykjavik. Man vil dog ikke forlange, at man af Hensyn til den uafgjorte finantsielle Tilstand skulde lade denne Kirke saaledes forfalde, at den vilde udkræve langt betydeligere Omkostninger, naar den endelig engang skulde gjøres istand.

Der er faldet en Ytring fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), betreffende Udgifterne, som, jeg tilstaaer det, har været mig noget paafaldende. Han har nemlig med stor Frimodighed sagt, at det, der var gjort i Retning af Besparelser,

var for Ingenting at regne. Saadant kan gjerne være, at det ærede Medlem ikke har seet Alt, hvad der er gjort, men jeg tør sige ham, at der er gjort ikke Riket under saagodt som alle Ministerier, og dette Riket har det været meget vanskeliggere at sætte igjennem end at anke derover. Jeg skal saaledes for Finantsministeriets Vedkommende, der ligger mig nærmest, gjøre opmærksom paa, at der i min Tid i Finantsministeriet, efterat der af min umiddelbare Formand var foretaget temmelig betydelige Reductioner, er indbraget ikke mindre end 3 Contoiver, nemlig: Skattecontoivet, et Contoir, under Postvæsenet og nu senest Forstcontoivet; endvidere er der indbraget to Skovdistricter, og jeg er mig bevidst ikke at have ladet nogen Leilighed gaae bort, hvor jeg har troet at kunne forsvare ligeoverfor Tjenesten og ligeoverfor Personerne at gjøre Besparelser. Det er overhovedet Noget, man ikke bør overse, at det at indbrage en Plads ikke altid er en Besparelse; thi hvad man besparer under Gager, kommer igjen under Pensioner, og de ærede Medlemmer vilde vistnok give mig Ret i, at Pensionscontoen er saa stor, at man ikke let skal fristes til at gjøre den større, naar man extraordinært maa betale det Arbejde, man ikke har kunnet faae formindsket, og som nu bliver udført af en fast ansat Embedsmand. Jeg mindes ogsaa i dette Øieblik, at der under Indenrigsministeriet er indbraget en Departementchefspost.

Der er af et æret Medlem her tæt ved (Spønne) givet en sørgelig Fremstilling af den endelige Balance, om han end har søgt at trøste os paa forskjellig Maaade. Jeg troer dog, at det ærede Medlem har mere ladet sig friste af en almindelig Fornemmelse af, at Tilstanden ikke var blomstrende, end af selve de Data, han benyttede, thi hans Bemærkninger forekommer mig i og for sig at indeholde, om jeg saa maa sige, et Modbevæs mod Rigtigheden af, hvad han selv sagde. Han har sagt, at der var en Tilbagegang af 5,360,000 Rb. De væsentligste Poster; han i saa Henseende fremhævede, vare dels den aldeles unægtelige Underbalance af 412,000 Rb., hvormed Budgettet affluttes, dels Udgifterne til Jernbanerne og dels det, der forbruges af Reservefonden. Men han har